

Miljøverndepartementet
Pb. 8013, Dep.
0030 OSLO

Vår ref.: 509.135/TH/SLH/2013/48
Hamar, 17.04.2013

Uttalelse til endringsforslag til forskrift om bruk av vannscooter o.l.

Norsk Vann mener opphevingen av forbudet mot vannscooter o.l. gjennom endring av småbåtloven § 40 og forskrift om bruk av vannscooter, vil medføre økt risiko for forurensning av norske drikkevannskilder. Vi ber Miljøverndepartementet sørge for å ivareta drikkevannshensyn eksplisitt i lov og forskrift, gjennom nødvendig dialog med Helse- og omsorgsdepartementet og Mattilsynet.

Bakgrunn

Norsk Vann^{*)} viser til departementets høringsbrev av 01.03.2013 med forslag om endringer i forskrift om bruk av vannscooter o.l. («vannscooterforskriften»).

Vi viser videre til vår høringsuttalelse av 24.01.2013 til endringer i småbåtloven, som er hjemmelslov for forskrift om bruk av vannscooter. I høringsuttalelsen ba vi departementet endre lovforslaget § 40, slik at drikkevannshensyn fortsatt blir ivaretatt på linje med bl.a. verneområder. Vi redegjorde i vår uttalelse for hvorfor dette er nødvendig, og hvorfor beskyttelse av drikkevannskilder etter drikkevannsforskriften § 4 ikke er tilstrekkelig.

Vi ser til vår overraskelse at departementet i sitt høringsbrev av 01.03.2013 opprettholder sin antakelse om at drikkevannsforskriften § 4 vil gi tilfredsstillende regulering, jf. følgende utdrag fra side 8 i høringsbrevet:

«I forbindelse med høringen av lovforslaget har det kommet ønske om å regulere ferdsel i drikkevannskilder. Departementet viser til at dette vil kunne reguleres lokalt i medhold av drikkevannsforskriften § 4, og ser ikke behov for en særskilt regulering på dette området i vannscooterforskriften.»

Småbåtloven av 1998 og vannscooterforskriften av 2012 har frem til nå hatt forbud mot bruk av vannscooter og lignende motordrevne mindre fartøyer, som kommunene kan gjøre unntak fra gjennom forskrift. Dette har medført en generell beskyttelse mot vannscooter mv. for norske drikkevannskilder og en styringsmulighet for kommunene.

Forslaget til endring i småbåtloven og vannscooterforskriften vil innebære en generell åpning og aksept for vannscooterkjøring på drikkevannskilder utenfor de generelle forbudsbeltene, noe som vel ikke kan ha vært en tilsiktet effekt av ESAs krav om endringer i norsk regelverk.

Vi synes det er noe overraskende at Miljøverndepartementet vil opprettholde forbudet for områder der «hensynet til natur, næring, sikkerhet og støy tilsier det», men samtidig ikke er villig til å opprettholde forbudet der hensynet til innbyggernes helse tilsier det – nemlig drikkevannshensynet.

Den danske reguleringen, som har vært vurdert i forbindelse med utarbeidelse av det norske forslaget, er ikke relevant å bruke som sammenlikningsgrunnlag på drikkevannsområdet, da vannforsyningen i Danmark primært er basert på grunnvannsforekomster.

Norsk Vann BA

Vangsvegen 143, NO-2321 Hamar Telefon: +47 62 55 30 30 Telefax: + 47 62 55 30 31 E-post: post@norsk vann.no
Internett: www.norsk vann.no Organisasjonsnummer: NO 986 273 026 MVA Bankgirokonto: 7162 05 19876

Behov for beskyttelse av drikkevannskilder

Norsk Vann ser på denne bakgrunn behovet for å gjenta våre argumenter for hvorfor det er nødvendig med en generell beskyttelse mot vannscooter og lignende motordrevne fartøyer i norske drikkevannskilder:

For å kunne levere en god og sikker vannforsyningstjeneste til innbyggere og næringsliv, er det viktig å kunne hindre potensielt forurensende aktiviteter i vannkilde og nedbørfelt og ha kontroll på alle risikofaktorer. I Norge benytter vi overflatevann til drikkevannsproduksjon i større utstrekning enn andre land, der det er vanligere å benytte grunnvann. Om lag 90 % av vannforsyningen i Norge skjer fra overflatevannkilder. Vannverkene i Norge er eid av kommunene eller er organisert som andelslag/samvirker i forståelse med kommunen.

Mange vannverk registrerer en utvikling med økende omfang av motorisert ferdsel i tilknytning til sin drikkevannskilde. Dette gjelder både vannscooter, snøscooter, båttrafikk, ATV m.v., som alle representerer en uønsket økning av risiko for forurensning av vannkildene. Mange vannverk vil på denne bakgrunn ha behov for å hindre motorisert ferdsel i/ved sine drikkevannskilder, og for vannscooter o.l. har dette behovet så langt vært ivaretatt gjennom småbåtlovens generelle forbud.

Departementet viser i begge høringsbrev til at drikkevannsforskriften vil gi tilfredsstillende vern og mulighet for regulering når det gjelder å hindre vannscooterkjøring o.l. i drikkevannskilder, når det generelle forbudet oppheves.

Norsk Vann skulle gjerne sett at departementet hadde rett i sin antakelse. Men på grunn av endret holdning fra drikkevannsmyndighetene Helse- og omsorgsdepartementet og Mattilsynet de senere årene, har denne antakelsen ikke lenger gyldighet.

Drikkevannsforskriften § 4, 1. ledd innebærer et generelt forurensningsforbud, men er ikke skreddersydd til å forby motorisert ferdsel eller håndheve et slikt forbud. Mattilsynet har videre ikke vært villige til å ta i bruk hjemmelen i § 4, 2. ledd, til å fastsette lokale forskrifter for å hindre aktivitet som kan forurense drikkevannet. Flere kommuner har meldt inn til Mattilsynet et behov for lokal forskrift, for å kunne ivareta sine godkjenningvilkår. Men Mattilsynet har ikke villet fastsette noen forskrift og har i stedet gjennom flere år hatt § 4 i drikkevannsforskriften til revisjon og vurdering. Signalene per i dag er at Mattilsynet mener annet regelverk i større grad skal sikre beskyttelse av drikkevannskilder mot forurensende aktivitet, og at § 4 vil bli endret ved første anledning.

Forslag til endringer i lov- og forskriftstekst

Vi vil på denne bakgrunn be departementet endre forslaget til småbåtlov og vannscooterforskrift, slik at drikkevannshensynet blir bedre ivaretatt.

Dette kan forslagsvis gjøres ved følgende endringer i småbåtloven og vannscooterforskriften (våre endringsforslag understreket):

Småbåtloven § 40, 3. ledd:

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler for bruk av fartøyer som nevnt i første ledd, herunder bestemme at bruk av slike fartøyer av hensyn til helse, miljø eller sikkerhet ikke er tillatt i en bestemt avstand fra land, i drikkevannskilder, i verneområder og i en bestemt avstand fra verneområder.

Vannscooterforskriften § 3, 1. ledd, punkt b:

Det er ikke tillatt å kjøre vannscooter:

b. I vassdrag, herunder innsjøer:

-i et heldekkende belte på 500 meter ut fra land

-i drikkevannskilder

-i verneområder

-.....

Vannscoterforskriften § 4, 3. ledd:

Transportkjøring er uansett ikke tillatt i følgende områder:

-Drikkevannskilder

-Verneområder

-....

Vi vil anmode Miljøverndepartementet om å sørge for en nærmere dialog med Helse- og omsorgsdepartementet og Mattilsynet i denne saken, for å sikre at behovet for beskyttelse av norske drikkevannskilder blir tatt hensyn til ved de planlagte endringene i det statlige regelverket. Det vil være uforsvarlig å endre både småbåtlov, vannscoterforskrift og drikkevannsforskrift i en retning som åpner for økt, forurensende aktivitet i norske drikkevannskilder.

Vi står til departementets tjeneste dersom det skulle være behov for utdypende informasjon.

Med hilsen
Norsk Vann BA

Einar Melheim
Direktør

Toril Hofshagen

Kopi til: Helse- og omsorgsdepartementet
Mattilsynet

*) Norsk Vann er en ikke-kommersiell interesseorganisasjon for vann- og avløpssektoren. Organisasjonen skal bidra til å oppfylle visjonen om rent vann ved å sikre sektoren gode rammevilkår og legge til rette for kompetanseutvikling og kunnskapsdeling. Norsk Vann eies av norske kommuner, kommunalt eide VA-selskaper, kommunenes driftsassistanser for VA og noen private andelsvannverk. Norsk Vann representerer 360 kommuner med ca 95 % av landets innbyggere. Norsk Vann har en samarbeidsavtale med KS.